

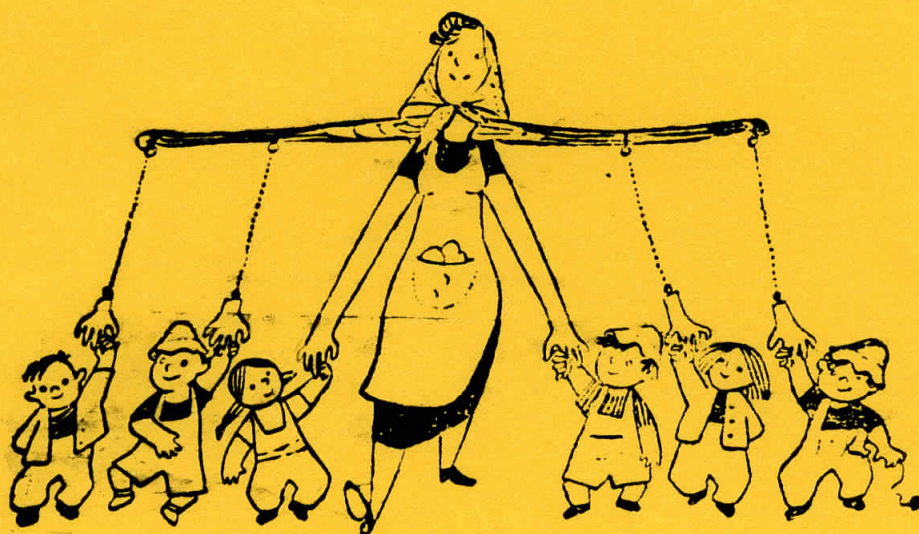

מספר 1037

י"ז באלול תשמ"ז
11.9.87

כפר הנושא

עלון פנימי - לא לפרסום

בית ספר
פרטי
לקיבוצים ?

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

13.9. הלן ליפשיץ

טובי אפשטיין (נכד)

14.9. נאור מסר

עינת מסר

15.9. שחר כ"ץ

16.9. שמואל חצור

נעמה דבולט

נועם ריפקינד (נכד)

גל סינה (נכד)

י מ י - נ י ש ו א י ן

13.9. ג'נט וקולין פרימוסט

14.9. יהודית ונתן ברק

15.9. גילה ומקס מדר

16.9. שלי ואנדרו איסטון

* * * * *

רגע לפני האחרון. ב.ב.ב.

הלו, חברים,

כבר שנתיים אנו עומדים לפני מצב "קטסטרופלי" במספר הרשומים לערב ראש-השנה וברגע האחרון ירדו כ-100 אנשים.

אנו יכולים להושגבחדר-האוכל כ-700+ מסובים וביום כתיבת הודעה זו רשומים קרוב ל-800. אמנם נעשית עבודה מסביב לחדר-האוכל, אבל עדיין לא הכניסו קירות-גומי. אני יכולה לעבוד על סידור המקומות יום ולילה - אבל מספר מקסימלי - זה מספר מקסימלי.

היום (יום ו') התקשרו איתי בקשר לכל שינוי בעניין בת.ד. 53 או בטלפון 547 (לא בין השעות 14.00-16.00).

להשתמע -

נטע

מה נשמע?

- * במשך שבועיים בישרו לנו כרזות ומודעות את המפגש של חוג בית בנושא הבורר: עתיד בית הספר היסודי. ביום שלישי נפגשו שבעה חוגים וליבנו את הנושא. לפי הדלפות ראשונות מסתמן תיקו היו חוגים עם רוב להישארות בבית, והיו כאלה שהמליצו על יציאה. הצעד הבא: ישיבה של ועדת חינוך מורחבת.
- * ברוב אזורי המשק יכולנו לשמוע ביום שישי שעבר את הכשרונות הצעירים שעברו "מבחן כושר" כאן, לקראת מופע "סולם יעקוב" בחורשת טל בקרוב. הרמה היתה סבירה עד מצויינת, עם יוצא דופן אחד, ולו נמסר בנימוס שירותיו אינם רצויים במופע. האם מנחם ינחה גם בחורשת טל בשפת האם שלו?
- * תמיד נעים לנו לארח את בנינו. הפעם פקדו אותנו יובל בן חיים ומשפחתו. שהיה נעימה לכולם.
- * כמובן ה"שנתים" ("Shnats" באנגלית?) הגיעו, והערב במועדון אפשר לעשות הכרה עם אופנות הלבוש והתספורת החדשות (ולשוחח עם הצעירים!).
- * חדר האוכל תוסס - בפנים ובחוץ. האוכלים נחרדו באחד הימים לחזות בעב"ס ארוך וצר הנע לאיטו לאורך החלונות--ונעלם. חקירת בזק העלתה שהיתה זו משאבת הבטון שהגיעה לצקת בטון בבורות שנחפרו מסביב. הנסתיים עידן מריצות הבטון הקטנות שפועלים זריזים מריצים אותן על קרשים צרים?
- בינתיים בתוך חדר אוכל מגיעות ברכות לעובדים. מזל טוב! בשעה טובה נולדו 5 חתולאים חמודים. רכז חדר האוכל מנסה נואשות למכור אותם לסועדים!
- * ברכות החלמה להרולד, האמור כבר לחזור הביתה היום, ולאמו של ג'רי המחלימה לאט לאט בבית.

עד כאן.

אננה

ק ל י ט ה - ב ש ב ו ע ה ב א 18.9 - 13.9 יתארח אצלנו ירון למפרט למטרת קליטה. ירון הנר חבר קיבוץ רביד לשעבר, ומתגורר כיום בקיבוץ יפעת. ירון מבקש לבדוק אפשרות קליטה בקיבוץ שלנו.

המעוניינים לארח אותו מתבקשים ליצור קשר עם שושי ק.

מילים של מצוקה

המילים האלו קשות עלי, כי הן יוצאות מתוך מצוקה של חוסר-אונים - מחשבות שהתרוצצו במוחי באותו בוקר, כששמענו כאן שדרוך ליפא איננה.

אנחנו, ההורים, אוהבים את ילדינו באהבה שאין לה גבול. אנחנו שמחים בכל סימן של התקדמות - השן הראשונה, הצעד המהסס הראשון, המילה הראשונה... כשהם חולים, אזי הדאגה והפחד מכרסמים בלבנו. אנחנו מנסים להבין אותם ולעזור להם ולא תמיד מצליחים. כל מאמצינו לסייע וליצור קשר אינם עוזרים תמיד להבריח את הסיוטים, שהם חלקם של ילדים רגישים.

שרון היתה נערה שאני, כמו רבים כאן, הכרתי רק מביקוריהם משפחתה בחגי הקיבוץ או באירועי משפחה. ידעתי שהיא נאבקה עם הפגם של חוסר שמיעה מאז יום היוולדה. ראיתי תינוקת יפה, שהפכה לילדה חמודה ולבסוף לנערה חיונית, ושמחתי בחינניותה, כי אני אוהב ילדים. ויום אחד קמה ושמה קץ לחייה אני, כאב וכסבא, נחרדתי וידעתי שלא אוכל להשמיע דברי נחמה, כי אין. אבל רציתי בשמי ובשז' אחרים, שהם אוהבי ילדים, לומר רק שעצוב לי ולנו על הסתלקותה של בת צעירה. כל מי שאוהב פרחים דואב כשהם קמלים ונעלמים. והרי ילדים הם פרחים יפים ובלעדיהם חיינו הם מדבר-ציה.

הצדיקים אומרים: כל העולם כולו גשר צר מאוד ואין לפרוץ כלל. יש כאלה שמפחדים ונופלים לפני הגיעם לאמצע הגשר. היתה ילדה צעירה - שרון - ואיננה.

להורים סילביה ויוסי, לילדים קרן ועודד, לשוש ולגרשי ולבני ביתם, ולכל אלה שהכירו אותה - אין לנו אלא לומר שצר ומר לנו. יהא זכרה ברוך.

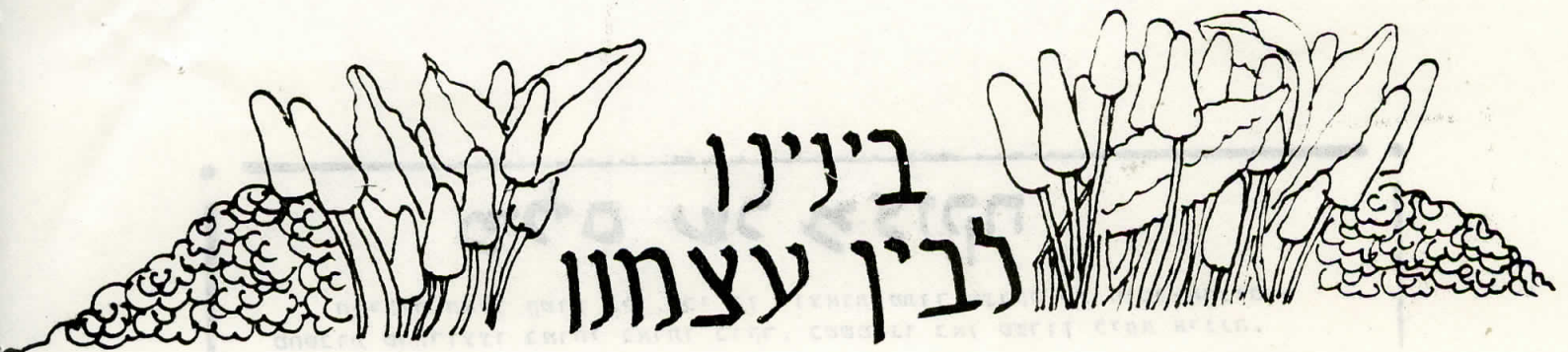
אריק

בית כפר הנשיא משתתף בצערם הגדול של

יוסי וסילביה ליפא

ושל משפחת אפשטיין

במותה ללא עת של הבת

חינוך טוב בבית

בימים אלה של קיצוצי תקציב, כשמשרד החינוך מאיץ ברשויות לאחד בתי-ספר, הקולות המדברים בעד בית-ספר אזורי יסודי הולכים ורבים. משלמים מס-שפתיים לחי-נוך בבית באומרים: "בוודאי שהחינוך בבית היה טוב וכל ילד וילדה זכו לתשומת לב המגיעה להם, אבל אדונינו במשרד החינוך אינם מוכנים לתקצב לנו את הסכומים שהשפיעו עלינו תמול-ששום, ואין לנו מנוס אלא לחשוב על מסגרות אחרות". ואז זורקים את הפתיון: "בבית-ספר גדול יש הרבה אפשרויות - מחשבים, אמצעים אור-קוליים, ציוד, טכנולוגיה...!" והם שוכחים שכל שגדלה המסגרת, ככל שגדל מספר התלמידים בכיתה, בחצר בית-הספר, כן גדל מספר הילדים ש"הולכים לאיבוד". בכל מדינה ומדינה דורשים משרדי החינוך וחסידי היעילות לסגור בתי-ספר קטנים. דוגמה: משרד החינוך בבריטניה הוציא פקודה לסגור בתי-ספר כפריים, שבהם מספר הילדים איננו גדול ולפעמים מורה מלמד כמה כיתות ביחד. על הילדים לנסוע באוטובוסים מסודרים לבית-ספר עירוני קרוב. בארץ מולדתי, בוולס, התקוממו הורים ויצאו למנוע את ביצוע הגזירה. על אף חוסר הציוד הטכנולוגי, רובם היו מודעים לחיבה ולמחשבה שמורות בבתי-ספר קטנים השקיעו בעבודתן, וראו בקשר בין הילדים לבית-ספרם הקטן הוכחה ש"קטן הוא גם חינוכי". אינני יודע איך הסתיים המאבק בוולס.

אגב, למרות שאני מאמין שעלינו להתאמץ כדי לגשר על הפער בין הקיבוצים לבין עיירות הפיתוח, אני סבור שילדים בגילאי בית-הספר היסודי הם חיילים קטנים, רכים מדי מלהכניסם למערכה.

אין חינוך זול בימינו ואם נלך לבית-ספר משותף, ולו באזורנו הקרוב, נצטרך להשקיע כסף. אם חינוך שמקרב ילדים לטבע, לסביבה, לקיבוץ הוא חשוב - נצטרך לשלם, גם אם משרד החינוך יקצץ בתקציבים. ומי יודע מה יהיה מצב התקציבים במדינה בשנים הבאות - גרוע מן המצב העכשווי קשה לתאר.

וכמה משפטים בקשר לדברים שנכתבו בגליון האחרון של "קיבוץ" במאמר "גונן לא ילמדו שם השנה". מקומם אותי ומדכא, שהנהלת בית-הספר המשותף "עמק החולה" החליטה, שהדרך הנכונה היא לדכא מרד של קיבוץ גונן, שרצה לשלוח כיתת תלמידים (10 ילדים בסך-הכל) לבית-ספר תיכון "דנציגר", ושיגרה מכתב שבו כתוב (ציטוט מ"קיבוץ") "שאם גונן אכן מתכוונת למהלך, היא תיאלץ להוציא את כל ילדי גונן מבית-ספר עמק החולה לתקופה של 5 השנים הבאות". איזו גישה דרקונית אומללה, שמעידה לא על רצון לפתוח דלתות סגורות בין קיבוצניקים לבין תושבי קרית-שמונה, אלא על פחד שאם אכן יצליח הנסיון ותלמידי "דנציגר" לא יאכלו את ילדי גונן בשיעור הראשון - ילכו קיבוצים אחרים בעקבות גונן. אני מקווה שנציגנו ב"עמק החולה" לא היו שותפים למכתב מביש זה.

פינת הבניין (מדור חדש)

לפי בקשתם של חברים שאינם בקיאים ברזי הבניין ולא יודעים, מה בדיוק מטרתם של הבורות הנחפרים במקומות שונים ליד חדר-האוכל, נפתח כאן מדור חדש שביכולתו להפוך כל חבר וחברה למומחה לבנייה ולאדריכלות. ניעזר במומחים ידועים וגם נאפשר לחברים בעלי יוזמה להגיע לפרוייקטים שונים במסגרת "שפר את ביתך", "חפור את בורך".

(המשך בע' 6)

(בינינו לבין עצמנו - המשך)

מדור זה גם יענה על שאלות של כל מי שחפץ לשאול, מבלי להתחשב בדת, מין, גזע או מקצוע של השואל.

שאלה: האם יש הגיון בשיטה הנהוגה כרגע בצד הצפוני-מערבי וגם בצד הדרום-מערבי של חדר-האוכל - חפירת בורות, מילוי חלקם בכמות מסוימת של בטון, ניקוי השטח - ואז חפירת בורות נוספים בין הבורות החצי מלאים, וחוזר חלילה?

פרופ. שייקה מפולה מהטכניון (בני-ברק) עונה:

- השיטה היא מאוד הגיונית. בשיטה הזאת מכוסה כל האזור בבטון באמצעים לא-קונבנציונליים. כל הקלונסאות ייקשרו בקצותיהם התחתונים לרשת אלקטרונית, שתופעל כמרכז-בקרה מיוחד שיימצא כ-20 מטר מתחת לפני האדמה (עוד לא סיכמו באיזה מקום בדיוק) ניתן יהיה להרים או להוריד את האגף החדש של חדר-האוכל לפי הצורך וזה ישפיע על חלק מהסועדים בו (מחלת-ים, סחרחורת, דיסאוריינטציה מוחלטת, חוסר תיאבון וכו').

שאלה: מה מטרת הבורות שנחפרו או שנוצרו?

ד"ר יענקל בן-סיוט (מכון התקנים והתיקונים שבמכון אחיתופל) עונה:

- שתי מטרות כאן: (א) להוציא סלעים שהיו כלואים מתחת לפני הקרקע המון שנים (יוזמת החברה "יצער סלעים ואבנים") ולפזר אותם במקומות שהציבור הישראלי יוכל ליהנות מהם. (ב) להקים רשת לגונות שתכלול את בריכת השחייה, אתר מקלט גן שקד ז"ל ואת המקום שבו חושבים להקים אולם התכנסות והתפזרות (הוחלט לשנות את השם, כי אי-אפשר להתכנס בלי להתפזר). האולם יוקף תעלה מלאת מים ובה דגים טרופיים, כגון הפירהנה, נחשי-מים חשמליים והכריש. ניתן יהיה למלא את האולם במים (בעצם קשה יהיה למנוע את זה) ולערוך קרנבלים ותחרויות מענ-ינות (בשלב הראשון מדובר על תחרות "מיס נזלת העולמית" ואף על שלבי הגמר של מציאת מלכת השפעת האוניברסלית). הלגונות ינוצלו להקמת פארק-מים והרפתקאות (מודעה ב"עולם התייר": "שחה להנאתך במינהרת האימים של כפר הנשיא - התמודד בצלופח ובכריש וספר לידידיך").

שאלה: מדוע נראה חבר צעיר מפזר עצמות עוף באתר הבנייה - האם זה קשוב לנידוד? תשובה (מפי החבר שפיזר את עצמות העוף):

- איפה ונדוד? פיזרתי עצמות, כדי שהחרדים מטבריה יבואו להפסיק את הבנייה.

- אבל הם מתערבים רק כשיש עצמות-אדם באתר הבנייה!

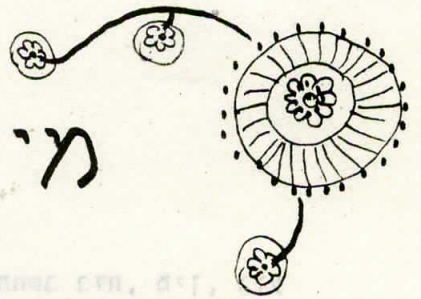
- שמע, מספיק שאלמוני יודיע להם שנמצאו עצמות כאן. הם יבואו ועד שיקבעו האם אלה עצמות של אדם, קנגורו או עוף - כל הבנייה תיפסק. יעברו שנים עד שיוכלו לחדש את הבנייה ועד אז יצמחו עצים ודשא שם...

הודעה (מפי צעירי בתי "הקיבוץ המאוחד" שלייד גן רימון וגן שקד):

אין אמת בהאשמה, שבני המשק הגרים בבתיים אלה אחראים להשאת בקבוקי בירה, יין, ויסקי על-יד פחי האשפה, מפני שהם עייפים מדי להביאם לחצר האקונומיה. הווה ידוע, שילדי גן רימון וגן שקד הם שתיינים גמורים המכורים לטיפה המרה מאז ראשון ימי "טיפת חלב". דיירי הבתים הנ"ל באמת עייפים, מפני שהם נולדו עייפים, אך בין זה לשתיית אלכוהול אין קשר. יש לבדוק, האם גננות הגנים האלה אינן מוכרות משקאות חריפים לילדי הגן למען גריפת הון.

מסר א ר י ק

מי מפחד ממשרד החינוך?

אני לא! כל מה שמשרד החינוך נותן לנו הוא משכורות מורים ולכל היותר - ביקור אחד או שניים של מפקח פדגוגי במשך השנה. וזהו! במשך השנים שאני מכירה את בית-הספר לא קיבלנו יותר מכ-4 משכורות מורים. ברוב השנים היינו צריכים להעביר חלק מזה למורים שכירים למיניהם, שהעסקנו במשך השנים. כלומר, קיבלנו לכל היותר שלוש משכורות. אם נגיע למצב שמשרד החינוך מוריד אותנו למינימום של תקן - נקבל עדיין לפחות שתי משכורות.

לכן אינני מבינה מה כל הרעש. כל השנים קיימנו בית-ספר בבית, עם כל הוצאותיו - מורים, מיתקנים וכו' - כיום זה מה שרצינו! אני משווה את זה לקיום נגריה בבית, מתפרות בבית וכד'. גם את הטיירות שמקבלים שם אפשר "לקנות" בחוץ ולהפנות את כוח-האדם למקומות יצרניים. לא בטוח מה יותר זול. גם בקשר לבית-ספר בחוץ לא הוכח שזה יהיה יותר זול - במיוחד אם לא יעסיקו מורים רבים משלנו ולא נקבל משכורות משולמות ממשרד החינוך (בעניין זה צריך לחשוב על הנשים שלנו שיצטרכו לחפש עבודה אחרת, פחות מספקת, או משרות בבתי-ספר אחרים לגמרי. זה עלול לגרום לבעיה חברתית).

הלחץ של משרד החינוך לא משכנע. למשל, כל שנה שולחים מכתבים מפחידים לאלפי מורים, שהם מפוטרם. אך בתחילת השנה, אם המורה מוצא משרה, הוא מועסק לעוד שנה. המפקחים בעצמם מיעצים לחכות עד ספטמבר, ואז להודיע למשרד החינוך מי בצוות. זה משחק עצבים. אם נחליט להשאיר את בית-ספרנו - הם לא יוכלו לעשות הרבה.

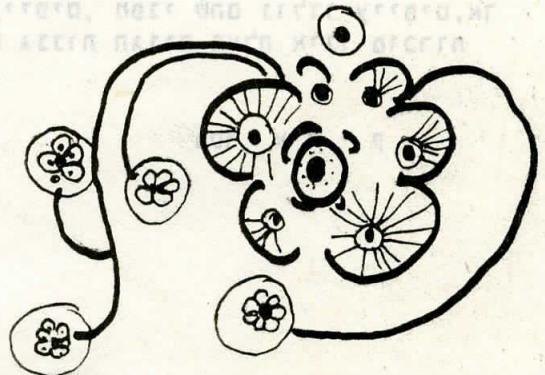
בקשר למועצה - הם חייבים לעשות מיפוי של בתי-ספר אזוריים לקיבוצים הרוצים בהם מסיבות שונות - חוסר מורים, מעט ילדים וכו'. גם לנו היו בעיות כאלה בעבר הלא-רחוק. למזלנו אין לנו בעיה של מורים בזמן האחרון, וגם לעתיד נראה המצב טוב מאוד. מבחינת תלמידים - זה סביר - יש לנו מחזוריים קבועים של עשרה ויותר ילדים (וחבל להבליט דווקא שנתון אחד חריג של שישה ילדים - [כולל תומן]).

ולמה בכלל רצוי שיהיה לנו בית-ספר בבית? לדעתי, זו השקעה לעתיד. אנחנו קושרים את הילדים לקיבוץ על-ידי כל מיני פעולות לימודיות והקשורות לקיבוץ, ע"י השתתפות בחגיגות למיניהן וע"י שהותם הפיזית פה במקום.

והנה סיפור קצר: לפני כמה שנים נסענו להתייעץ עם מפקח חת של משרד החינוך בקשר לעתיד בית-ספרנו (בגלל הבעיות המוזכרות לעיל). דעתה הנחרצת היתה, שיש לשמור על בית-ספר בבית בכל מחיר, כי לשלוח את הילדים החוצה פירושו לשלוח אותם למסד קר ומרוחק, וזה דבר שלילי לגבי התפתחות של ילד. כמובן, יש לנסות להגיע לפתרונות כמו כיתות מצורפות, מרכזי למידה, פתרונות לילדים חריגים (מחוננים וטעוני טיפוח, מוסיקליים, ספורטיביים וכו'). את הפתרונות האחרונים יש למצוא באיזור והם קיימים היום. מכיתה זו בכל מקרה יוצאים למסגרת רחבה יותר.

לכן אין להמר כל-כך בוותיקור על הקיים. בכווננו לעמוד מול הזרם של בתי-ספר אזוריים בכיתות הנמוכות. אם אפשר לצרף ילדים בודדים מבחוץ - וזה יוסיף לנו תקנים וגיוון בחברת הילדים - מה טוב. אך גם בלי זה נוכל להמשיך להתקיים וליצור חינוך טוב לילדינו.

שרה דבולט

מוזיאון וילפריד ישראל לאמנות וכידועת המזרח wilfrid israel museum oriental art and studies

קנוץ הזורע 30060, מ.א. מנידו. טל: 04-9993111, זל: 30060, KIBBUTZ HAZOREA

אני מרגיש צורך לשתף אתכם בחוויה שמתרחשת אצלנו בשנית ושבועדי נבצר
מכם לבוא, לראות ולקחת בה חלק מפאת המרחק.

בחודש פברואר התקיימה תערוכת יצירות תבליט של לורנס מרקוסון במשכנו
שזכתה לתהודה, הערכה וביקור רב. ההתייחסות חיובית היתה של אנשי מקצוע או
מקורבים לתחומי האמנות, הצפיה והעיון בה. על עבודותיו של לורנס מרקוסון
משפיעים וניכרים הווית חיינו, נופי קיבוצו וחבריו.

ובקרב חסתיים תערוכתה של גילה מדר, עבודות שהוכנו לתערוכה זו ולא
הוצגו קודם לכן, ובלחץ הקהל הכפלנו את משך התערוכה. בימים אלה מתחדשת גאות
הביקור עם פתיחת שנת הלימודים בבתי-הספר ובסמינרים.

לא היה תקדים לתערוכה ארוכה משך כזו ולביקור קהל רב כל-כך וממקומות
יישוב רחוקים כל-כך. גילה מוכרת גם קודם לתערוכה זו והרבה מהקהל הוא
"שלה". אני לא חושב שאני יכול לחדש לכם לגבי איכות יצירתה האומנותית ותבונת
כפיה, רק ראיתי לנכון להודות גם לכם, חברי קיבוץ של האומנים הללו, המאפ-
שרים ומועשרים והשותפים להוויה האומנותית, המתרחשת בקרבכם.

גבריאל מענית

מנהל המוזיאון

שובל

קבוץ השומר הצעיר דרום אפריקה איי

קבוצת פועלים להתיישבות שתופית בע"מ

3.9.87

לקרול בילגורי שלום רב,

בשם ועד ההורים של כפר רפאל אני רוצה להודות לך ולכל חברי כפר הנשיא
שאיפשרו את הקייטנה בקיבוצכם ועשו את הכול להנעים לחוסים שהשתתפו בה.

לחוסים שהגיעו אליכם אין בית הורים שיכול לקבל אותם בחופשים, לכן
האפשרות שנתתם להם לבלות מחוץ למסגרת כפר רפאל היתה עבורם חוויה יפה
ומרגשת. הם נהנו לא רק מעצם הבילוי, אלא גם מהיחס החם והאישי כלפיהם.
אודה לך אם תוכלי לפרטם ב"דברי הכפר" את תודתנו לקיבוץ.

בברכה

אילנה רז

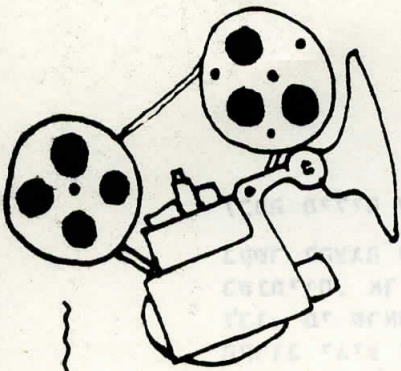
(מרכזת ועד הורים, כפר רפאל)

נ.ב. מכתב תודה והערכה נתקבל גם
מצוות העובדים בכפר דניאל

נ ר - ז י כ ר ו ן

י"ט באלול - מר רג' ינלד סולרמון

כ' באלול - מר מרדכי פרידמן

פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: DOGS OF WAR כ ל ב י ה מ ל ח מ ה

בימוי: ג'ון אירוויין

משחק: כריסטופר וולקן, טום ברנגר, קולין בלייקלי

כלבי המלחמה הוא סרט על שכירי חרב, אבירי העידן הניאו-קולוניאליסטי.

הם משרתים אינטרסים של חברות-העל הגדולות, המכתיבות את גורלן של מדינות העולם השלישי. הסרט נעשה לפי ספרו של פרדריק פורסיית. הוא פורש את סיפורה של פרשה דמיונית, שקוויה קרובים מאוד למציאות.

חבורה של שכירי חרב מקבלת הון עתק מחברת ענק, כדי לעורר הפיכה בארץ אפריקנית דמיונית בשם זאנגארו. החברה מעוניינת בעיקר באוצרות הפלטינה שבאדמת הארץ המקוללת.

הבימאי ג'ון אירוויין מוכר לנו מהסרט "החפרפת". הוא בנה סרט פעולה, שמתעלם מהשאלה אם בכלל יש צורך לפאר את פעולות הזוועה של שכירי החרב. מי שמסוגל לעשות הפרדה בין המטרה והאמצעים ייהנה מקרוב ל-100 דקות של מתח ופעולה, שיגיעו לשיאם בכיבוש מבצרו של השליט. בסיכום - סרט פעולה לסוף הקיץ והכנה לסרטים היפאניים שעוד יגיעו.

1. (וון-טון) סרטים

פסטיבל עכו

כמה מילים על

לאחר שפנו אלי חברים לא מעטים בשאלות לגבי הפסטיבל, אני מרכז לפניכם מספר נתונים אודות הפסטיבל, משהו בסגנון: כל מה שרצית לדעת אודות פסטיבל עכו ולא העזת לשאול".

פסטיבל עכו

פסטיבל עכו קיים שמונה שנים והוא נחשב לפסטיבל הפרינג' הראשי והגדול מסוגו (וגם היחיד) בישראל, וייערך השנה בין ה-10 ל-14 באוקטובר. בזמן הפסטיבל תעלינה תשע הצגות במסגרת התחרותית. עוד כ-5 הצגות מחוץ לתחרות ואין-ספור הצגות ומופעי-רחוב, ליצנים וקוסמים, ועוד.

לפי חוקי הפסטיבל, בהצגות המשתתפות בתחרות חייבים לשחק שחקנים מקצועיים ולהוציא חריגים יוצאי-דופן הדבר אכן מתקיים. כל הצגה המשתתפת בתחרות מקבלת תקציב הפקה (לא גדול במיוחד - כ-3000 דולר) להפקת ההצגה. ההצגות שמחוץ לתחרות מממנות את עצמן.

הכוונה שלנו היא לארגן שתי גיחות מהמשק לפסטיבל, האחת ב-11 באוקטובר והשנייה ב-12 בו. בתחילת השבוע הבא תיתלה הרשמה להצגות הפסטיבל + מדע על כל אחת מהן. הנרשמים יוכלו לקבל אצל כרטיסים במחירי הנחה - (12 שקל במקום 20 עד 25). נצא אחה"צ ונחזור מאוחר בלילה.

(המשך בע' 11)

(כמה מילים על פסטיבל עכו - המשך)

בקשר להצגה שלי בפסטיבל, היא אמנם נושאת אותו שם כמו ההצגה שהעליתי במשך לפני כשנתיים, אך רק השם משותף לשתיים. ההצגה בעכו נבנתה על יסודות ההצגה הקודמת. לכן, מי שראה כבר את ההצגה הקודמת יראה דבר אחר לגמרי. אני מאמין שבמשך החודש הקרוב יגיע דרך אמצעי התקשורת - עיתונות וטלביזיה - מבול של חומר אודות ההצגות המתחרות. לכן אסתפק בכך שמי שיגיע להצגה יופתע לשמוע את קולו של מקס מדר בוקע מן הרמקולים בפתחת המחזה ובסיומו. כשמנהל הפסטיבל שמע את ההקלטה (מתוך שירי "מסע החורף" לשוברט) הוא אמר לי - "שמע, לפישר-דיסקאו יש ביצוע יותר טוב". עניתי לו: "נכון, אבל הוא לא גר בכפר הנשיא".

ובדברים אלה אסיים. להתראות בפסטיבל.

דודו פלמה

* * * * *

פילה טובה

הרבה פעמים שואלים אותי - מה עושה ריטה?
ריטה הרבה זמן עובדת עט הורים, נוסעת לימי-עיון. היא עושה עבודה טובה מאוד. היא עסוקה כל הזמן. הורים מזדקנים והם זקוקים למטפלות-בית (מט"ב). ריטה למדה את הנושא הזה בקורס של כמה חודשים ומוסיפה ללמוד בימי העיון. היידע שלה מורגש היום. ריטה מגיעה לחברים המרותקים לביתם. היא עובדת בהרבה סבלנות ובהבנה.

ריטה, אני מאחלת לך הצלחה לעוד הרבה שנים בעבודה המסורה שלך.

נטע

נ.ב. אני כותבת בתור חברת משק בהרגשה שטוב לפרסם את הטוב אצל חבירינו.

הודעות

מצוות המרפאה: אחרי שחופשת הקיץ עברה אנו נוכחים שאין לנו בכלל תיקים של עזרה ראשונה. לכן אנו פונים אל מטפלות, אחראים לאולפן ולמתנדבים, לשנת ההכשרה ולענפים השונים - החזירו עכשיו את התיקים!

*
ממחשן הבגדים: לתשומת הלב של ההורים - אנו חוזרים לשיטת הטיפול הישנה בבגדי הילדים המסומנים במספר של הוריהם. כל הבגדים האלו ירוכזו בעגלה המיועדת להם במחשן החברים. לא נחלק אותם לתאים. אנא בואו לקחת אותם בעצמכם.

תודה מראש - צוות המחשן

עֵינֵינוּ !

שינויים בחדר - הכביסה

עקב ריבויים של הסדינים הסינטטיים ומחסור מתמיד במקום עבורם החלטנו להחליף בין תא סדיני הכותנה הלבנים לבין תא כלי-המיטה הסינטטיים. (לתא הכותנה הלבנה יש נפח גדול יותר). ההחלפה בין התאים באה ע"מ להקל את חייו של החבר ולא ע"מ לבלבלו. נשמח אם תקחו זאת לתשומת לבכם ותשימו לב לשינוי, שיחל מיוזר' בבוקר. יהיה שילוט לתדרוך בהתאם.

תודה מהמכבסה

פס, פיליס, ניקול

במרפאה

בשעות 9.00 - 11.00 יש ישיבת צוות, עבודה, ניירת, ביקורי חולים ע"י צוות המרפאה. לכן החברים מתבקשים לבוא למרפאה או לטלפן בשעות קבלת קהל, חוץ מב- עניינים דחופים. תודה - הצוות

בספרייה

עקב התופעה של היעלמות ספרים מחדר העיון וכדי לנסות לשמור על המקום, הוחלף המנעול של החדר השבוע. יונפקו מתחנות לאותם החברים אשר זקוקים להם למילוי תפקידיהם. לא ישוכפלו מפתחות נוספים. מאיר

ספר הטלפונים הקיבוצי

ייצא בקרוב לאור במהדורה מחודשת. על-מנת שיעודכן כפי שצריך, נבקש את כל מי שיודע על שינוי כלשהו במספר הטלפון שלו בתקופה הקרובה להודיע על כך לאורה במזכירות. אם אני לא נמצאת שם, ניתן להשאיר פתק.

אני מחפשת כורסאות למועדון המתנדבים. אם יש לכם משהו כזה שאין לכם מה לעשות בו, ואפילו הוא במצב לא הכי טוב, אשמח לקבלו. תודה - אורה

תורנויות תרבות עברו לטיפול של אסנת אגמון. שושי ק.

חידוש בחנות ההלבשה; בגדים חדשים או כמעט חדשים שאינם רצויים לבעליהם יימצאו בחנות על מדף מיוחד (מוסרת פרנקי)

דו"ח משיבת המזכירות מיום: 6.9.87.

נכחו: קרול ב', מיכאל ד', יענקל מ', שרה ד', ישראל א', ג'וליה נ', שאולה א', מקס מ'.
נעדרו: דודו פ', גרשי א'.

1. בנית דלתות ומרפסות אחוריות בבית הסמוך לחדר האוכל. (מוזמן: ג'וני פ')
בשנת 1984 מונתה ועדה על ידי המזכירות שתפקידה היה לברר בעיות שתגרמנה להורים הגרים בבית הסמוך לח"א כתוצאה מהרחבתו ומבנית מרפסת, ולמצוא פתרונות לבעיות אלה.
הצעות הובאו לידיעת המזכירות ואושרו על ידיה. עתה, כשהבניה החלה ישנן הפרעות קשות לדיירי אותו בית וג'וני מבקש להפעיל את החלטת המזכירות דאז, לפתוח דלתות מהצד הנגדי של הבית ולסדר מרפסות אחוריות.
המזכירות אשרה מחדש את ההחלטה לגבי הבית אך יחד עם זאת צוין כי סעיף זה נשכח מהתכנון הכללי של הרחבת ח"א וכי אין כסף לכך. הוטל על הועדה הכספית למצוא פתרון כספי לשם בצוע ההחלטה.

2. קורס מזכירים.
אושרה יציאתה של קרול ב' לקורס מזכירים שיפתח ב 22.11.87 ויימשך כ - 10 שבועות. בתקופה בה תהיה קרול בקורס ימלא את מקומה ישראל א'.

3. אולפן "אורן". (מוזמנים: יעל נ', יואב פ', ג'קי ע', שמחה א')
המזכירות התייחסה לפניה מטעם מכון "אורן" לאפשרות של קיום אולפן בסגנון קצת אחר.
הסבר קצר על אותו פרויקט ניתן למזכירות באחת משיבותיה הקודמות ע"י נציג המכון בשם ישראל מיזל, אשר גם נתן הרצאה בנושא בפני כל החברה (במועדון החברים) לפני כשבוע.
מדובר באולפן בן 3-4 חודשים (כל מחזור). חברי האולפן ילמדו את השפה העברית (כמקובל) ובנוסף לכך יועבר נושא ספציפי אחר, ובכפר הנשיא הכוונה להעביר את נושא האומנות. מונה צוות - על ידי המזכירות - המורכב מג'קי ע', יעל נ' ויואב פ' אשר יטפל בנושא אם וכאשר יאושר על ידי האסיפה. המזכירות ממליצה לקבל את האולפן והנושא יובא לאשור האסיפה.
הערה: קבוצת כפר הנשיא הינו אחד המועמדים לקבלת פרויקט "אורן" ואין כרגע הבטחה כי אכן נקבל הפעם קבוצה.

4. תרומה מאת גב' בולטר. (מוזמן: הרי ל')
הדו"ח משיבת המזכירות שהתכנסה בתאריך: 12.5.87 דווח כי התקבלה תרומה בסך £ 20,000 (כשלושים אלף \$) מגב' בולטר למטרת הקמת פרויקט להנצחת שם בנה שנפל כאן במלחמת השחרור. המזכירות החליטה להקים ארכיון בכספי התרומה אך עדיין לא הוחלט סופית על מיקומו.

5. מועד לחגיגות ה - 40.
הוחלט לקיים את הארוע הרישמי של חגיגות ה - 40 בד בבד עם פתיחתו של אולם ההתכנסות, כלומר ביום ה' 13.10.88.

NEWS OF THE WEEK

* Our dining room is getting livelier and livelier! Oneday this week five kittens were born in one corner (with Paul trying desperately to pass them on to somebody), and the view from the windows changes from day to day as cranes, cement mixers bulldozers and what-have-you get on with their dirty work. Where will it all end? With a beautiful complex of buildings, we hope....

* And we really do need a larger dining room. As Netta writes: I am trying to fit in all the chaverim and visitors into the dining room for the festive meal. The maximum number of seats is 700 - from the forecast concerning visitors I see that there will be 800 people wanting to take part in the meal. The same thing happened last year, but at the last minute the number of visitors went down. So, chaverim, if any of your guests are not coming, please let me know.

* The laundry workers have been trying to cope with the increasing number of synthetic sheets which fill the allotted space to overflowing.

Therefore they have changed the cubicles, and the change will be clearly marked. Please try to remember.

* As you may remember, Gila Mader had an exhibition of her work in kibbutz Hazore'a. By public demand the exhibition was extended twice, and in a letter of appreciation the manager of the museum writes that this has never happened before. He also had nice things to say about Marky's work which was shown there.

* We also received a letter of appreciation from K'far Raphael, the place where Tammi Potash lives, for hosting four of their members, who have no family who can give them a holiday.

* Our heart goes out to Yossi and Sylvia Lipa, Shosh and Gershie's cousins, who lost a 16-year-old daughter under such tragic circumstances. Yossi grew up in Kfar Hanassi, and over the years we watched with admiration how the family helped their daughter to cope with her special difficulties.

SHABBAT SHALOM

Inge

J A H R Z E I T

19 Elul - Reginald Solomon

20 Elul - Mordecai Friedman

